

сто *se io possa*); *quel' infelici* оныя злочестія (на мѣсто *quegli infelici*).

За измѣтаніе на гласны-ты **Е** и **О**.

10. — Кога гласны-ты *е* и *о* стоятъ на край рѣчи, и прѣди тѣхъ има съгласны *l, m, n, r*, тогава ся измѣтатъ, на пр. *Il carnaval (e) passato* мѣсеници заминѣхъ; *A mann(o) destra* отъ дѣснѣ странѣ. Нѣ когато слѣдъ *е* и *о* речъ-та ся начина отъ *s impura* *), тогава казаны-ты гласны не ся измѣтатъ, на пр. *sono stanco* уморенъ съмъ; *sole splendente* кога грѣяше слънце.

11. Отъ буквы-ты ставатъ слокове (*sillaba*), отъ слокове рѣчи (*voce* или *parola*), а отъ рѣчи-ты — слово (*Discorso*).

12. — Части-ты на слово-то въ Италіянскій языкъ сѣ 9; слѣдующы-ты:

1. Членъ (*Articolo*).
2. Имя (*Nome*).
3. Мѣстоименіе (*Pronome*).
4. Глаголь (*Verbo*).
5. Причястіе (*Participio*).
6. Нарѣчіе (*Avverbio*).

*) Тая буква така наричатъ Италіянци-ти, и ще рѣче *s* = *нечиста*; тя има такъво свойство, что-то ако рѣчь-та, что стои прѣдъ неѣ, ся окончява на съгласнѣ, всякога иска прѣдъ себе си гласнѣ буквѣ, на пр. *in isvezia* въ Швейцаріѣ; *con istu-pore* съ чюдене.